

Publicerad 2006-11-23 14:16 av Mariabjörkman

Till min dotter.

Midvintermorgon

I tidig midvintermorgon,
när rymden är så nära
med stjärnor,
tystnad och djup,
lekte du, för länge sen,
med själva livets glädje
och jollrade glatt
åt existensen.

Som om funnes ingen död
och ingen fara.
Som om livsglädjen och nuet
vore allt bara.

I självklara blickar från dig
skymtade en fullkomlig visshet.

Som om du visste
det jag inte längre vet.
Som om du mindes
en hemlighet.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mariabjörkman med Poeter.se id #8870 innehar upphovsrätten